

Brev från Selma
Lagerlöf till Valborg
Olander: 1935-1940 &
odaterat : Ep. L...

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

och fråga om hon vill översätta Märbacka eller om
jag får ge den till en annan.

Tack, tack för all hjälp med Lagreb!

Från Knudsen ingenting på rista tiden.

Sin Selma, som inte kan röda sig utan dig.

Falun 1. 2. 1939.

Kära, älskade. Det var så länge sedan
jag skrev till dig. men jag har arbetat
med Lagreb. Jag har just inte skrivit nå-
got utom bara tänkt, tänkt. Det var ett
återvändande till gamla tider, ^{försöka} alltså
ett dramatiskt spännande slut på Gö-
sta Berling. Jag vet ju hur svårt det är
och min hjärna är inte heller van vid
att författa, men jag ville ändå gärna
hjälpa människorna i Lagreb. Hon har ju
gjort sig ett väldigt besvär, och det före-
föll grynigt att helt enkelt släpa hela he-
nes verk, innan jag hade försökt att få
någon ordning på det. Olyckan är ju att
hon själva är så belåten med sitt verk.

Jag skulle ha sagt dig något om hur
jag tycker om Baumgartner, men ännu
vet jag ingenting, jag tycker varken
bra eller illa om henne. Det är dock
något hos henne, som går mig på
nerven, hon är så alltför ivrig att

jag hade
 hjälpa ko-
 mon.
 Han är
 i dina
 antestru-
 gar något
 som en bra
 nycka, som
 heter Pro-
 yar.
 Han är
 skrivit
 och ett
 som lov
 att få
 sätta mo-
 li.
 i Italien.
 ska vill
 överätta
 märbara.
 glädda, vill
 de inte
 gå på till
 signora!
 i Stokholm
 som över-
 ser. Jag kan
 inte på ett
 i namnet
 just nu.
 (vänd)

att slå list tjänst. Jag är så rädd för att skräm-
 ma henne. Hon översätter nog mycket bra till
 tyska och i dag har hon fått börja att lära sig skria-
 maskin. Sedan hon har blivit hemmestadd med denna,
 kommer allt, att bli bättre. Både Gerda och Helena äro
 mycket snälla mot henne, men allting är henne
 ju dock så främmande, så att det är oövert om
 hon ännu gör någon nytta, trots sin stora tjäusak-
 tighet. Men snäll att springa till posten, det
 är hon ju och mycket arbetsam, i går bakade
 hon litet småbröd. Hon är ju gamla människau,
 men därför att hon inte är född svensk är hon okon-
 nig som ett litet barn, som man får lära all-
 tingu.

Det var ju bra väl, att de in-
 te hade gikt i fingret, men hur har det kom-
 mit brosk i leden? I söndags hade jag brev
 från Rektor Stellan Arvidsson i Hudikvall, som
 frågade om Marie Franzos. Franzos hade be-
 nerligt nog bett om tillåtelse att få översätta
 hans bok om mig till tyska. Men Franzos är, så vitt
 jag vet, i sin egenhet en jüdinna förkyuden att
 ge ut något, och Arvidssons bok är ju starkt
 socialistiskt, så att jag begriper inte hur Fran-
 zos kan tänka på att få den tryckt. Arvidsson
 hade ekonomiska beaktningar och även stora
 författarplaner, men hindras genom skolar-
 betet. Han bad inte om hjälp direkt, men det är ju

att jag inte som för sätter med i många penningutbetalade insatitatorer, så att